

Vedlegg C til kunngjøring av ny avtale om kommersiell allmennkringkasting

Retningslinjer for regnskapsmessig skille

1 Utgangspunkter

1.1 Allmennkringkasteroppdraget (AKO) skal presenteres som eget delregnskap

I utkastet til avtale stilles det krav om at leverandøren skal ha et regnskapsmessig skille mellom inntekter og kostnader knyttet til oppfyllelse av allmennkringkasteroppdraget (AKO) og inntekter og kostnader knyttet til leverandørens øvrige virksomhet (ØV).

Med regnskapsmessig skille menes at det skal settes opp delregnskaper for henholdsvis AKO og ØV. Det forventes at regnskapssystemet legges opp slik at det regnskapsmessige skillet gjennomføres løpende i bokføringen. Delregnskapet skal som minimum kunne presenteres periodisk ved rapportering til myndighetene. Delregnskapene skal så langt som mulig være basert på dimensjoner som avdeling, prosjekt e.l. i leverandørens ordinære regnskapssystem.

Delregnskapet for AKO skal hente grunnlag fra alle relevante aktiviteter uavhengig av juridisk struktur og må være avstembart mot konsernregnskap og underliggende selskapsregnskaper.

Det regnskapsmessige skillet skal baseres på faktiske regnskapsstørrelser. Inntekter og kostnader skal så langt det lar seg gjøre henføres direkte til delregnskapene i det ordinære regnskapssystemet. Der inntekter og kostnader må fordeles, skal det velges fordelingsnøkler i tråd med et årsaksprinsipp, dvs. faktorer som forårsaker (driver) inntektene eller kostnadene. Fordelingsnøkler skal være konsistente, objektive, transparente og etterprøvbare.

Ved eventuell gjenbruk av produksjoner fra AKO eller samproduksjon mellom AKO og ØV vil det også være krav om et regnskapsmessig skille mellom ØV og aktuell distribusjonskanal for gjenbruk av AKO produksjoner.

I AKO skal følgende hovedposter inngå:

1. Inntekter og kostnader ved egenproduserte daglige riksdekkende nyhetsprogrammer med base i den sentrale nyhetsredaksjonen (AKO Nyheter), dvs. ordinære nyhetssendinger og sportsnyhetssendinger på TV-kanalen hvor allmennkringkastingsinnholdet gjøres tilgjengelig (AK)
2. Inntekter og kostnader ved norsk- eller samiskspråklige programmer for henholdsvis barn og unge på AK.
3. Inntekter og kostnader ved førstegangvisning av norsk eller samisk film og TV-drama på AK.
4. Dokumenterte merkostnader knyttet til lokaliseringskrav for hovedredaksjon og sentral nyhetsredaksjon for AK.

1.2 Grunnlag og revisjon

Direkte henførbare kostnader og inntekter skal føres løpende på avdelingsnivå, og fordeling av felles kostnader og inntekter til avdelingene skal være dokumentert og sporbart i forbindelse med periodisk rapportering.

Det regnskapsmessige skillet skal være avstembart mot driftsregnskapet på avdelingsnivå.

Kontroll av fordelingen mellom AKO og ØV skal gjøres som avtalt kontrollhandling, der revisor skal bekrefte korrekt bruk av regnskapsstørrelser og avtalte fordelingsprinsipper i tråd med disse retningslinjene. Kontroll skal skje årlig i tråd med de krav som stilles i kontrollhandlinger utformet av myndighetene og omfatte kontroll av at:

- Etablerte systemer for registrering, behandling og rapportering av inntekter og kostnader knyttet til AKO, er i samsvar med anerkjente prinsipper for regnskapsføring.
- Base for inntekter og kostnader som danner grunnlaget for videre fordeling til AKO, er avstembart med underliggende konsern- og selskapsregnskap og regnskapssystem.
- Eventuelle merkostnader som henføres til AKO som følge av lokasjonskravet, er dokumentert, samt at disse kostnadspostene ikke også er fordelt til andre deler av AKO regnskapet.
- Interne gevinster på kostnader som er med i grunnlaget som etter foregående punkter direkte eller indirekte henføres til AKO, men som er fakturert fra nærstående, skal elimineres.

Myndighetene utformer kontrollhandlingene revisor skal bruke. Disse overleveres til den rapporteringspliktige i forkant av revisjonen.

Myndighetene vil videre bestemme frister og maler for rapportering. Ved særlig behov, kan myndighetene også be om annen rapportering som anses nødvendig for å kontrollere iht. avtalen og disse retningslinjene.

1.3 Særskilt om nyheter

Ved eventuell samproduksjon av nyhetsstoff til AKO-nyhetene og andre distribusjonskanaler¹, skal det i tillegg, som en del av det ordinære regnskapssystemet til involverte juridiske enheter, settes opp et regnskap for nyhetsområdet samlet (Nyheter Samlet). Dette vil være grunnlag for fordeling av inntekter og kostnader mellom AKO nyheter og annen nyhetsdistribusjon.

Med dette menes at regnskapet for Nyheter Samlet skal være aggregert fra én eller flere selskaper, avdelinger, prosjekter (e.l.) i regnskapssystemet. En slik aggregering skal senest være a jour per rapporteringsperioden for periodisk rapportering til myndighetene, herunder registrert fordeling av kostnader og inntekter som ikke er direkte henførbare.

Den rapporteringspliktige må etablere et organisatorisk skille mellom enhetene i avdelingene nyheter (annen nyhetsdistribusjon) og sportsnyheter, som inngår i regnskapsstedet Nyheter Samlet, og de øvrige enhetene i virksomheten. Dette innebærer at det må være en operativ leder for nyhetsområdet Nyheter Samlet.

Nyheter Samlet skal kunne presenteres som to delregnskapssteder; annen nyhetsdistribusjon og AKO Nyheter, som avstemmes mot Nyheter Samlet.

1.3.1 Forhold for andre deler av AKO

Produksjoner av innhold til barn/unge og film/drama følger andre forhold for distribusjon og gjenbruk.

---

¹ Andre distribusjonskanaler kan blant annet inkludere, nettsider, trykte medier, radio eller andre TV-kanaler.

Et ytterligere organisatorisk skille for disse områder vil derfor ikke være nødvendig i samme grad som for nyheter og sportsnyheter, grunnet større transparens i produksjonsprosessen av innholdet. Dette gjelder også selv om innholdet gjenbrukes på andre distribusjonskanaler enn AK.

2 Inntekter

2.1 Prinsipper for inntektsfordeling

Hovedprinsippet for inntektsføring er at inntekter så langt som mulig skal henføres direkte til AKO eller ØV.

Inntekter som ikke kan henføres direkte, skal fordeles mellom AKO og ØV i tråd med fordelingsnøkler som er beskrevet i punkt 2.2 til 2.6.

2.2 Reklameinntekter

Reklameinntekter mv. som er direkte knyttet til individuelle programmer/produksjoner, som sponsorinntekter, produktplasseringsinntekter, plasseringstillegg eller tilsvarende, skal henføres direkte.

Øvrige TV-reklameinntekter skal fordeles mellom AKO og ØV basert på dokumentert faktisk seing. Det legges til grunn at ulike seergrupper vil ha ulik verdi hos annonsørene, derfor skal seergruppens faktor avgjøre fordelingsnøkler av dokumentert seing. I praksis vil dette avhenge av hvilken prismodell aktøren anvender overfor annonsørene.

Reklameinntektene fordeles om nødvendig først mellom kanaler, og deretter mellom de ulike programområdene på hovedkanalen. Det henføres ikke reklameinntekter til norsk- eller samiskspråklige programmer for barn, fordi det ikke er tillatt å sende reklame i tilknytning til barneprogrammer, jf. kringkastingsloven § 3-1 første ledd.

2.2.1 Target Rating Points (TRP)

Prissetting av reklamer/kampanjer etter TRP modellen baserer seg på eksponeringsmengde rettet mot ønsket målgruppe. Reklameinntekten er derfor direkte tilknyttet den enkelte aldersgruppe. Man teller/betaler altså kun for eksponering/visninger i aldersgruppen som er målet.

Reklameinntektene skal derfor fordeles mellom de ulike alders-/målgruppene og deretter fordeles til programområdene basert på faktisk seing i aldersgruppen.

Reklameinntekter basert på target gruppe:

Aldersgruppe	Andel «target»
10-19	X %
20-49	X %
50-59	X %
60-69	X %
70-79	X %

Fordeling av faktisk seing:

Aldersgruppe	Nyheter	Barn/unge	Film/drama	ØV
10-19	Y %	Y %	Y %	Y %
20-49	Y %	Y %	Y %	Y %
50-59	Y %	Y %	Y %	Y %
60-69	Y %	Y %	Y %	Y %
70-79	Y %	Y %	Y %	Y %

Ettersom inntekten er direkte sporbar ved TRP, skal aktøren for det enkelte regnskapsåret dokumentere denne fordelingen og totale inntekter i forbindelse med salg av reklamer. Dette skal inngå som en del av grunnlaget for fordelingen og anvendes som en del av kontrollhandlingene. Dokumentasjonene skal være konsistente, objektive, transparente og etterprøvbare, slik at denne kan etterprøves av myndighetene.

2.2.2 Gross Rating Points (GRP)

Ved prissetting av reklamer etter GRP modellen fastsettes salgsprisen for reklamer ikke utfra en spesifikk segmentering av ønsket oppnådd målgruppe, men hvor stor andel av total populasjonen, som eksponeres for reklamen/kampanjen. Herav teller alle visninger for aldersgruppen 10-79 år.

Antall seere i ulike aldersgrupper antas likevel å ha ulik effekt på reklameinntektene, selv om prismodellen fastsetter prisen basert på total eksponeringen. Ved bruk av GRP antas det at de yngste og eldste seerne verdsettes lavere enn seere i segmentet 20-49 år.

Reklameinntektene skal derfor fordeles basert på en justeringsfaktor for aldersgruppen, der faktorene er basert på skjønnsmessige vurderinger for korrekt fordeling:

Aldersgruppe	Faktor
10-19	5 - 15 %
20-49	100 %
50-59	65 - 85 %
60-69	10 - 30 %
70-79	5 - 15 %

Angitte faktorer i tabellen er indikative, og det kan være observerte utviklingstrekk i markedet gjennom kontraktperioden som tilsier at de bør endres. Faktorene skal derfor fastsettes av

myndighetene for det enkelte regnskapsår etter et dokumentert forslag fra aktøren, dog slik at alle seere som inngår i de segmenter aktøren selger og avregner reklame i, skal regnes med.

2.2.3 Reklameinntekter ved reprise av AKO-innhold

Når et program innenfor AKO sendes på en annen kanal enn HK, justeres fordelingen slik at seingen på disse programmene, og dermed en tilsvarende del av reklameinntektene, henføres til AKO.

Aktøren skal redegjøre for avregningen av reklameinntekter for AKO-programmer som er benyttet på andre kanaler i den årlige rapporteringen. Redegjørelsen skal beskrive prinsippene, dokumentere data og beregningene som er grunnlaget for fordelingen. Redegjørelsen skal inngå i revisors kontroll.

2.3 Distribusjonsinntekter

Inntekter fra tredjepartsdistributører fordeles etter følgende prinsipper:

1. Direkte til den enkelte kanal der dette kan forankres i distribusjonsavtalene.
2. Basert på faktisk seing, der inntektene ikke kan fordeles direkte, mellom aktørens hovedkanal og øvrige kanaler. Fordelingen skjer uten justering for målgrupper.
3. Basert på dokumentert faktisk seing, der inntekten fordeles innbyrdes mellom programområdene på aktørens hovedkanal. Fordelingen skjer uten justering for målgrupper.

2.4 Abonnementsinntekter

Inntekter fra evt. salg av innholdspakker på strømmetjenester som inkluderer innhold fra hovedkanalen/AKO fordeles mellom programområder etter dokumentert faktisk seing på strømeplattformen.

Inntekter fra øvrige innholdspakker² som ikke inkluderer innhold fra hovedkanalen/AKO, herunder tilleggspakker, henføres til ØV.

Inntekter fra «bundle-produkter»³, hvor innholdspakker utenfor AKO selges som en bundle med pakker innenfor AKO, fordeles først forholdsmessig etter veiledende stand-alone pris på de respektive pakkene, og deretter etter dokumentert faktisk seing på strømmetjenesten.

2.5 Verdibidrag på andre områder⁴

I den grad AKO-området frembringer verdibidrag på andre områder enn nevnt ovenfor, f.eks. nettside eller annen distribusjonskanal, skal verdibidraget føres tilbake til AKO ved at det foretas en avregning mellom AKO og ØV. Avregningen skal så langt som mulig baseres på objektive, transparente og etterprøvbare kriterier.

Aktøren skal redegjøre for denne avregningen i den periodiske rapporteringen. Redegjørelsen skal beskrive prinsippene og dokumentere data og beregningene som er grunnlaget for fordelingen. Redegjørelsen skal inngå i revisors kontroll.

---

² Dette gjelder ved stand-alone salg av tilleggspakker.

³ Dette gjelder f.eks. ved salg av produkter/pakker, som gir tilgang til AKO-innhold og tilleggsprodukter.

⁴ Eksempler er bruk av videoinnslag fra AKO på nettside, leveranser av skriftlige saker fra redaksjonelle medarbeidere på AKO-området til nettside/annen distribusjon, og enkelte eksterne leveranser.

2.6 Andre inntekter

Andre inntekter fordeles etter prinsippene som er beskrevet i punkt 1.1 og 2.1.

3 Kostnader

3.1 Prinsipper for kostnadsfordeling:

Hovedprinsippene for kostnadsfordeling er som følger:

- Direkte kostnader skal henføres direkte.
- Indirekte kostnader fordeles mellom AKO og øvrig virksomhet etter relevante fordelingsnøkler basert på årsaksprinsippet, jf. pkt. 1.1 og 3.2
- Kostnader ved nyhetshetsområdet fordeles som beskrevet i pkt. 1.3
- Sanne felleskostnader, hvor det ikke kan etableres et direkte underliggende årsaksforhold, fordeles mellom AKO og øvrig virksomhet etter objektive og transparente fordelingsnøkler, jf. pkt. 1.1

3.2 Fordeling av indirekte kostnader

For noen kostnadsposter som ikke kan henføres direkte, såkalte indirekte kostnader, kan det likevel etableres en årsakssammenheng mellom kostnadsnivået og en kostnadsdriver. For fordeling av indirekte kostnader skal det benyttes ulike fordelingsnøkler iht. årsaksprinsippet, jf. pkt. 1.1. Årsaksprinsippet betyr at den mest relevante kostnadsdriveren er den som best forklarer sammenhengen mellom kostnadsnivået og kostnadsdriveren for den aktuelle kostnadsgruppen. Ulike typer kostnadsgrupper kan ha ulike typer kostnadsdrivere.

Særsilt for nyhetsområdet skal kostnader knyttet til nyhetsområdet fordeles som i pkt. 1.3.

3.3 Fordeling av sanne felleskostnader

Sanne felleskostnader består av kostnader som i det vesentlige er upåvirket av programinnholdet og andre kostnadsdrivere, og som verken kan henføres direkte eller indirekte.

Blant sanne felleskostnader vil være kostnader til fellesfunksjoner og plattformer, herunder kostnader til programplanlegging, utspilling av signaler, distribusjonskostnader og evt. tekniske plattformkostnader.

Sanne felleskostnader fordeles forholdsmessig med samme andel til kanaler og programområdene som de direkte kostnadene, dog på en slik måte at også disse fordelingsnøklerne er anvendt iht. prinsippene i pkt. 1.1.

3.4 Merkostnader forbundet med lokasjonskravet

Faktiske merkostnader som skyldes krav om lokalisering 100 km utenfor Oslo, henføres til AKO, men med fradrag for kostnadsposter som allerede er ført i AKO-regnskapet. Årsakssammenhengen skal dokumenteres i tråd med prinsippene i pkt. 1.1.

Faktiske merkostnader som nevnt i første ledd, kan eksempelvis være dublering av funksjoner som resepsjon, vakthold og tekniske funksjoner.

Aktøren har plikt til å redegjøre for denne avregningen i den årlige rapporteringen. Redegjørelsen skal beskrive prinsippene og dokumentere data og beregningene som er grunnlaget for fordelingen. Redegjørelsen for merkostnader som henføres til AKO skal spesifiseres og inngå i revisors kontroll av det regnskapsmessige skillet.